

hvilket mulig kan blive for to Aar, men muligt ogsaa for 10 og 20 Aar, skulde kunne falde bort, og at man saa skulde kunne vende tilbage, enten til Contingentprincipet, eller hvilket andet Princip der til den Tid maatte blive foreslaaet af forskjellige Medlemmer eller af Regjeringen; men jeg troer, det vilde være meget uheldigt at gaae ud fra, at man saa skulde komme til igjen at forlade de Regler, der her maatte blive vedtagne, og gaae over til nye Principer. Grunden til, at saamange Medlemmer, og — jeg haaber — Fleertallet, vilde gaae ind paa denne Lov, er, at man ønsker engang at komme til No med disse Spørgsmaal om Contingent eller Procentprincipet, saa at man ikke hvert Aar skal komme tilbage til at strides om Principer. Og ligesom jeg holder mig overbevist om, at Procentisterne, dersom de ere i Mindretallet, vel vilde vide at finde sig i, at Fleertallet gjør sin Mening gjældende med Hensyn til det andet Princip, saaledes er jeg ogsaa overbevist om, at de Herrer, der staae paa den anden Side, vilde, naar dette Spørgsmaal engang er afgjort af Lovgivningsmagten igjennem en Lov, vide at finde sig deri og indordne sig under de vedtagne Regler. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at der jo med Hensyn til denne Lov er en særlig Omstændighed, som gjør, at man saa meget tryggere kan lade den gjælde, indtil den afløses af en ny Lov, den nemlig, at naar denne Lov skal komme til Anvendelse, skal der hvert Aar forelægges et nyt Lovforslag, hvorved man forhandler det Spørgsmaal, om man overhovedet nu finder det nødvendigt at opkræve Procentskatten, og hvor stor den skal være. Dersom Erfaringen, efterat denne Lov er brugt to Gange, skulde vise, at den ikke oftere bør bruges, som den er, saa har Lovgivningsmagten, hvergang den forhandler Loven om paany at udskrive Skatten efter denne Lov, det i sin Magt at sige: vi give ikke vort Minde til Udskrivning af denne Skat efter disse Regler, inden disse og hine Forandringer ere skete, og dertigennem vil haade Rigsdagens Fleertal og Regjeringen til enhver Tid ganske anderledes end ved enhver anden Lov kunne benytte Erfaringen, hvor det maatte vise sig, at Forandringer ere nødvendige. Jeg

mener derfor, at der saameget mindre med Hensyn til denne Lov er Grund til at sige, at den skal falde bort om to Aar. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Jørgensen) kom til at udtale sig om denne Bestemmelse saaledes, at jeg ogsaa saa, at han heller ikke ganske rigtig havde opfattet Forslaget. Han sagde nemlig, at man dog ikke kunde have Noget imod en Revision af Loven, naar den havde været anvendt i to Aar, og han meente, at jeg, som holder saameget af Revisioner, allermindst kunde være uenig deri. Her er jo imidlertid slet ikke Tale om Revision, her er Tale om, at Loven skal falde bort om to Aar. Ved en Revision af en Lov forstaaer man, at naar der ved Revisionen ikke foretages Forandring i Loven, saa staaer den aldeles, som den er; men det, hvorom der her er Spørgsmaal, er, at naar man ved Behandlingen af den nye Lov ikke bliver enig, saa falder det Hele bort. Det er altsaa det Modsatte af, hvad man ellers pleier at kalde Revision. Dersom der her havde foreligget Forslag om Revision af Loven efter et vist Antal Aar, skulde de Herrer sikkert have faaet min Stemme dertil; men jeg vilde ansee det for meget lidet ønskeligt at gaae ud fra, at vi om to Aar igjen skulde strides om Contingent eller Procentsystemet og komme ind paa alle de Forhandlinger og usikre Afstemninger, som vi det ene Aar efter det andet have seet her. Af disse Grunde troer jeg, at man gjør rettest i at forkaste dette Forslag.

Winther: Jeg skal kun gjøre et Par enkelte Bemærkninger imod, hvad den ærede Ordfører har udtalt angaaende det af mig under Nr. 11 stillede og de dermed sammenhængende Forslag. Den ærede Ordfører meente, at mit Forslag var upraktisk, og at det vilde være dyrere end det System, der er opstillet i selve Lovforslaget, som det foreligger fra 2den Behandling. Hvad nu det Upraktiske angaaer, da kan jeg ikke af de Grunde, den ærede Ordfører anførte, føle mig overbevist om, at den af mig foreslaaede Maade skulde være uigjennemførlig eller besværligere end den Maade, der er fremsat i Lovforslagets